

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtalásért 30 kr.

Kecskemét, 1879. május 8-án.

A szentírásnak szorgalmasabb olvasói bizonyára emlékeznek azon történet és párbeszéd előadására, mely Máté evangelistánál (XIX. R. 16—20. v.) van feljegyezve. Jézus megáldván a gyermekeket, hozzája lépett valaki, s azt kérdezé: Jó mester, mi jót kell tennem, hogy az örök életet elnyerjem? Ő pedig felelé: Miért nevezsz engem jónak? senki sem jó, ha nem ha egy, az Isten. De ha az örök életet akarod elnyerni, tartsd meg a parancsolatokat. Az pedig kérdezé tőle: Melyeket? Jézus pedig felelé: Ezeket: Ne ölj, ne paráználkodjál, ne lopj, ne tégy hamis tanubizonyságot, tiszteljed atyádat és anyádat és szeresd felebarátodat, mint tenmagadat. Az ifjú erre ezt mondá neki: Mindezeket gyermekkoromtól fogva megkövettem; mit kell még tennem? Jézus pedig azt felelé neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj és add el a mid van, s oszd ki a szegények közt, s ekként lesz kincsed az égben: s azután jőjj, és kövess engemet. Az evangelista feljegyezte azt is, hogy az ifjú ezeknek hallatára elszomorodva távozott, mert igen sok vagyona volt.

E példa jut eszünkbe, valahányszor szenvedő embertársaink segedelemre szorulnak. Ilyen örök életre vágyó fiatal, vagy vén emberek vagyunk mi valamennyien. Szeretnők az örök életet elnyerni, úgy a hogy meg is tartjuk a tiz parancsolatot, de kelleténél inkább ragaszkodunk a földi kincsekhez, s a mennyeiekért semmi esetre sem cserélnek el.

Némileg mentségünkre szolgál, hogy maga a Megváltó ékesszólása és varázsa sem tudta büszke kortársát megtéríteni, s követőjévé tenni, de csakis némileg. Mert ha mint gyarló emberek nem is tudjuk szóról-szóra, betűről-betűre megegyező alkalmazkodásra eltökélni magunkat, nagyon is nehezen teszszük magunkat túl annyin is, a mennyit egész könnyűséggel megtehetnénk.

Társadalmi viszonyaink kétségtelenül olyanok, hogy a vagyon bizonyos mennyisége nélkül, tiszteletre méltó állást el sem foglalhatunk. Az elkerülhetetlenül szükséges mellett van igényünk a szükségesre, a szükséges mellett a hasznosra, s ha már ezt is elértük, épen nem tartjuk elvetendő valaminek a feleslegest, s barátjaivá leszünk a fényűzésnek, majd feltűnési viszketegből, majd hiúságból, majd azon józan gondolkozásból indulva ki, hogy balgaság volna attól megfosztani magunkat, s arról lemondani, a mi életünket kényelmesebbé, kellemesebbé, apró cseprő, ezer meg ezer-féle bajainkat elviselhetőbbé teszi. Az ilyen önzést megbocsáthatjuk, mert „hol van igazi érzés, a mely nem önös? Ki nem veszite semmit a halottban, képmutatólag sir, vagy közönyös”, s nincs könnyebb mint szép beszédek tartani, másokat szép tettekre buzdítani, s azután beérni azzal, a mit mondtunk. Az egyszeri pap is tetteiért felelősségre vonattatván hiveitől, azt felelé: „Richtet

euch nach meinen Worten, und nicht nach meinen Thaten.“ (Szavaimat, s ne tetteimet kövessétek.)

De valamint mindennek van határa, úgy kell a közönyösségnek is lennie; nem emberhez illő, s nem szép, ha ott mutatkozik részvétlenség, a hol ezrek meg ezrek üdve és jólétéről van szó. S így nem tartjuk azt sem igazolhatónak, ha a közönség csaknem egészen részvétlen marad oly előadások rendezésénél, a melyeknek teljes tiszta jövedelme egészben valóban segélyre szorult szerencsétlenek felségelésére fordittatik. Ez hálátlanság azon jó akarat iránt, a mely az ily ünnepélyt rendezzi, s a sors iránt, a mely anyagilag is kedvező helyzetbe juttatott bennünket.

Itt volt például a szegedi vízkárosultak javára rendezett vasárnapi hangverseny. A ki tudja, mennyi lórással-futással, kellemetlen gonddal és munkával jár az ily hangversenyek rendezése, az ahhoz megkívántató erők összegyűjtése, a működők begyakrolása stb., az tudni fogja azt is, hogy az a parányi dícsőség, a mely ily alkalommal mulólag szerezhető, egyáltalán nem kárpótlás sem a tanúsított buzgalomért, sem az elveszített időért. S ha mindezt még az a tudat is követi, hogy az önzetlen cél tökéletesen el nem éretett, valóban nem lehet esodálkozni rajta, ha jótékonyezélű előadásra mindinkább fogy a vállalkozó, s rövid idő múlva, csak egy—két „balek” lép fel, czélt, közönséget, ügyet s jó magát inkább compromittálva, mint elősegítve.

Ez nem szép, s nem válik a közönségnek becsületére. Nem kívánja senki, hogy mindenét áldozza fel mások érdekében, de megvárhatja tőle az emberiség, s a haza egyaránt, hogy azt a néhány forintoscskát, vagy krajezárkát, a melyet áldozatul igényelnek tőle, tegye le a jótékonyosság oltárára, s tanúsítsa tettel is, hogy áldozatra kész. Hiszen sokat úgy sem követel senki, s a ki az áldozatra alkalmat ad, nem a maga előnyére igényli azt, hanem azoknak részére, a kik valóban rája szorultak.

Ne hagyjuk magunkat azzal visszariasztatni, hogy unatkozni fogunk. Unatkozni csak az szokott, a ki unatkozni akar; szellemes ember egy-néhány órának eltöltése iránt sohasem jó zavarba, kivált ha van módja ahhoz is, hogy szívét és elméjét képezze. Oly félig üres ház, mint a vasárnapi volt, szellemi szegénység bizonyítéka, s a város méltóságának nem felel meg.

Ha valaki az énekben csak dudolást, a zenében csak czinczogást, vagy zajt lát s hall, szavallat, vagy felolvasásban üres hangokat, phrasisokat stb., nagyon rosszul fogja fel azok jelentőségét. Nemcsak a test, hanem a lélek is igényel gyakorlatot, s ezt sokkal jobban eléri, ha magát ideig-óráig más által vezetetti, mint hogyhà ugyanazon időt üres fecsegéssel, terméketlen élceléssel, politikai csizmadiáskodással Casinóban, Társas-körben, Nép-körben vagy pláne kocsmában borozva, vagy füstölve tölti el. Értjük,

s ki tudjuk menteni, ha a szini idény alatt a ház néha heteken át áll és marad üresen, de nem tudjuk kimenteni akkor az ily tömeges elmaradást, ha tiszteletre méltó, értelmes emberek a jótékonyági vágytól megragadva műkedvelőkként lépnek fel, a miből végre is absolute semmi előnyt sem nyernek. Ha ezeknek még azt az erkölcsi elégtételt sem szolgáltatjuk, hogy elmegyünk és megnézzük, meghallgatjuk őket, akkor csakhamar elöljük bennük a lelkesítő szándékot, s oda fogunk jutni, hogy nagyravágyó szédelgők foglalják el a tért, s haszon helyett kárt okoznak. Mert mint minden közügynek, úgy a műkedvelői jótékonyágnak, vagy jótékony műkedvelésnek is a közönség részvéte és elismerése az éltető eleme.

Azért arra kérjük közönségünket, hogy az ily jótékonyezélű előadásoknál ezentúl ne tanúsítson ily közönyt, mint legutóbb még azoknál sem, a kik a pártfogást kevésbé érdemlik meg, a mi a vasárnapi előadásnál bizonyára nem fordult elő. Mert hiszen megengedjük mi azt, hogy egyes esetekben a rendezők lehetnek kifogás alá eső egyének, a mennyiben egy kis önzés vezérli őket, de erről szó sem lehet ott, a hol az egész jövedelem a kiirt célra fordittatik.

Egy kis türelem, egy kis elnézés, valamivel több jóakarat mindezen bajokat nagyon könnyen eloszlatja, s sem a fellépőknek, sem a hallgatóságnak nem lesz oka elégedetlenkedni.

Nagy-Kőrös, 1879. február 18-án.

Vélemény

Nagy-Kőrös városnak tisztikara, folyó 1879-ik év május havában, miként lenne szervezendő, hogy a megtörtént szervezés, a város multja, és jelen állásához képest a városi közönségre nézve üdvös következményt szülhessen: erre nézve szerény véleményemet a következőkben terjesztem elő:

Tekintve azt, hogy N.-Kőrös város már II-ik Lajos király alatt pallos joggal és már a szerencsétlen emlékü mohácsi veszedelem előtt is rendezett tanácsesal birt, és mind a török uralom, mind Rákóczy fejedelem zendülése, mind az uralkodó ausztriai császárok és királyok uralkodása alatt élt és megválasztott előjárói bölcsessége által megtartott; sőt a törvényhozást megelőzve 200 évvel, a város magát szegéről-végről támadt földes uraitól megváltotta; és sem másfél millióra menő örök-váltás, redemptio; sem a közjó érdekében tett, s több százazrekre menő áldozatok, sem az 1848/9-iki forradalomnak száztizezret meghaladó költségei, nem tették semmivé; sőt földhöz verve, mindenétől kifosztva, fennmaradt máig, és a haza oltárára az újabb kor igényeihez képest áldozatokat hozott, iskoláit saját erejével századok óta nemcsak tartotta, de a kor szelleméhez is idomította, rendezte; takarékpénztárt, s a város adósságai törlesztésére külön pénztárt állított, a piactert rendezte a vasúttérét kisajátította; a legelő fölcsatását békességesen keresztül vive, ez által a földmívelést és közvagyonosodást elősegíté; ezt a nép buzgalma, áldozatkészsége mellett, előjárói bölcs, tapintatos és a körülményeket felfogni képes tanácsának köszönheti. Hajdan a tanács maga egészíté ki magát s az egész országra nézve polgári teljes átalakulást hozott 48-iki törvényeknek köszönhető, hogy N.-Kőrös város tanácsa és esküdt polgársága is 1848-ik év június havában a nép szabad választása által egészen és újra alakított. Csak tájékozásul emlitem fel, hogy akkor a főpolgármester fizetése 600, a főbíróé

400, a főjegyzőé szinte 400, a két aljegyző fizetése egyiránt 300, a megválasztott 10 tanácsnok fizetése pedig egyenként 200 forintban lón megállapítva. És találkoztak tudományosan képzett, sőt diplomatikus emberek, kik készek voltak hivatalt vállalni, úgy hogy még az irnokok is okleveles ügyvédek voltak; mert szülő városukat szolgálták, és maguknak is volt, ha nem sok is, miből élni. Az idő most már megváltozott, akkor a tanács nemcsak a közigazgatást vezette, de birói hatósággal is fel volt ruházva. Most a tanács ügyköre szűkebb, most csak közigazgatási hatósággal bír, egyedül községi bíróság ruházott az újabb törvény szerint rá. Ezen körülményekhez képest, tekintve a hivatalos teendők tárgyát, kiterjedését, az ügykezelés fontosságát, és felelősséggel járó voltát; annak előre bocsájtása mellett, hogy én tudományosan képzett emberekből óhajtom a tisztí kart felállítani, nem dilettansokból; hanem olyanokból, kik tudnak, készek is, és képesek is, minden tekintetben hivatalt nemcsak vállalni, de azt hűségesen és pontosan betölteni; a tisztí kart következőkép véleményezem felállítani, és mindegyik hivatalnokot állásához mért tisztí fizetéssel ellátni.

1-ör. A tisztí kar feje a polgármester. Szerintem ennek helyes megválasztásától függ a tisztí kar helyes, és az egész közönségre nézve üdvös és áldást hozó megválasztása. Megkivántatik azért, hogy helybeli születés, község érdekű, és így a város állományát perrel bármikor megtámadható családból jelen körülmények közt még most nem választható; szükséges, hogy törvénytudó és a közigazgatásnak minden ágát értő s nyelvismérő legyen. E városnak áldozattal fenntartott tanintézetei lévén, nincs nyomorultabb helyzet, mintha közvizsgák alkalmával a várost mint alapító és fenntartó községet, a város feje méltólag nem képviselheti; vagy ha törtenből némettel akad össze, hivatalos ügyekben a várost nem védelmezheti. Tudjuk, hogy a 48/9-iki hadjáratban mi haszna volt annak, ha a város feje s főjegyzője, nemesak a der, die, das-t értette; senki se tudja, mit hoz reánk a sors; megkivántatik tehát, hogy a város feje mindenben feltalálja magát; kihez nyugodtan folyamodhatik az ügyes-bajos; bizalommal járulhat az alatta álló bármelyik hivatalnok; mert tudja, tapasztalja, hogy tőle helyes, célszerű felvilágosítást és útbaigazítást nyerhet. A polgármester fizetését én évi 1200-frtban véleményezem megállapítani, bár a községi törvény legalább 1500 frtot rendel; úgy de a szolgabíró ennyi fizetésből minden utazási költséget és mindent fedez; nálunk pedig útköltséget számít, és így ez kiegyenlíti egymást. Egyébiránt a törvényszerint a képviselőtestületé lévén a jog a hivatalos fizetést megszabni, még pedig előre, a kijelölttől függ vállalkozni; de időközben fizetés javítást kérni, sőt azt felsőbb helyre bizni; sem nem ildomos, sem nem igazságos. Kinek nem tetszik a fizetés, ne vállalkozzék, clara pecta, boni amici.

2-ör. Kapitányi hivatal, ez a polgármester után a legfontosabb és legelfoglaltabb hivatal, kivált miután a községi bíraskodás is ezen hivatalhoz van utalva: szerintem mulhatlan megkivántatik, hogy egy fő- és egy alkapitány választassék; a főkapitány mint egyszerűs mind a községi bíraskodást teljesítő hivatalnoknak évi fizetését 900 forintban, az alkapitányét 600 forintban véleményezem megállapítani.

3-ör. Tanácsnoki állomás. Szerintem 4 tanács-

nok elég, és végezhet akként, hogy egy vezeti az adó-ügyet, mellé adatván egy nyilvántartó 400 frt fizetéssel; kivel az adó-tanácsnok rendelkezik; a 2-ik tanácsnok vezeti a város gazdasága ügyeit, és így az ápodát is ő igazgatja és gonozza. A 3-ik és 4-ik tanácsnok az árva-ügyeknél ülnök, ezek közül a legöregebb, elnök is; mind a 4 tanácsnok fizetése méltányosan egy iránt évi 700 forintban lenne megállapítandó. A tutor fizetése eddigi 500 forintban lehet meghagyható.

4-er. Jegyzői hivatal. Miután elmúlt az az idő, hogy csak a jegyzői kar dolgozott; véleményem szerint egy fő- és egy aljegyző elég: a főjegyző fizetését 800, az aljegyző fizetését 700 forintban lehet megállapítani. Az árvaszéknél jegyzökké alkalmazható, a város levéltárnoka évi fizetését 700 forintban vélem méltányosan megállapítandónak.

5-ör. Főpénztárnok, árva- és adópénztárnokok fizetése, külön-külön: 800 forintban, a 3 ellenőre 600 forintban lenne meghatározandó; elég ennyi indok, hogy a pénztárért egész vagyonukkal felelősek.

6-ör. Igtató, kiadók fizetése 500 frt egyenként, az irnokoké 400 frt. Kivántatik iktató és kiadó 3, irnok összesen 4. Teendőjüket a polgármester a tanácssal egyet értve határozza meg. Ohajtnandó lenne szerény véleményem szerint, hogy a kezelő hivatalnokok megválasztása a beltanácsra bizassék, mint ez a megyénél is alkalmazásba jött, mert a kezelő hivatalnokok utasításukat a polgármestertől vévén, kell, hogy attól függjenek, csak egy alkalmatlan, közhirdetést nem teljesíthető irnok alkalmazása deaogamen a magistratustra, ezek választását tehát a beltanácsra biznám. Így lenne függés a polgármester és felügyelettel megbízandó főjegyzőtől, és nem történnék a mi N.-Kőrösön megesik; hogy a publikáló irnok maga fejtől beszél, és nevetésre ad alkalmat. Hajdan a főjegyző revidálta még azt is, mit lehet és nem közönségessé tenni; a fontos ügyekben a főjegyző publikált, a város érdekét tárgyazó dolgokat ő tette közönségessé; és ha kiállt a főjegyző, mindenki tudta, hogy a közönség érdekében fontos hirdetés fog történni. Valóban nincs nevésegebb, mint fontos ügyek közönségessé tételét egy oly irnokra bizni, kinek sem hangja, sem elolvasni képes tehetsége nincs, azt pedig kivánni nem lehet, hogy csak egy cancellista publicáljon mindenha. Miért nem lehetne tehát nemesak jól író, de publicálni is képes irnokot választani, midőn van reá elég vállalkozó, utoljára is tudjon olvasni, ez már megkivánható tőle, és fájdalommal tapasztaltuk, hogy ha N. N. nem publikál, senki se tudja, mit beszéltek. Némelyek ezt csekélységnek veszik, de a közönség, ha már közhirdetést meghallgatására ment, illő, megvárható, hogy a dolgot megértve menjen haza.

7-er. Ügyészi hivatal. Szerény véleményem szerint kettő kivántatik, főügyész, ki a város activ és passiv pereit viszi, ennek fizetését, mely tiszteletdíj, csak 400 forintban véleményezem megállapítani. Régidőben az 1848—1867-ig évig a városnak csak egy ügyésze volt és fizetése 200 frt volt, mint tiszteletdíj, és megérte vele, meg is érhetné máig is, mert privát ügyeket is vitt, és a főpénztárból perkezdesre eléleget vehetett ki; mint most a 700 frt fizetése mellett. Igaz ugyan, hogy a városnak főpereit vitelére Pesten lakó ügyvéde is volt; de a város ezeknek sem fizetett a per győztes befejezésével is többet 400 frtnál, sőt sokszor ennél kevesebbet, 200 frt is elég volt. En

nem vellicalom azt, mit tett, vagy nem tehetett; város ügyésze tett annyit, a mennyit tehetett; de ha városi közönségünknek mint az Ularick perben is tette, pesti ügyvédre kell szorulni, és az mutatja meg, hogy a keresetet felényire is le lehet szállitania; és ez a közönségnek annyiba kerül, mint az egész magistratus fizetése; ily előzmények után ha csak ilyen ügyvédei lehetnek helyből N.-Kőrösnek, bár mennyire meghiztak legyen is, és bár mennyire pártolja az elámitott nép, mert minden áron ügyész akar maradni én nem gondolva azzal, hogy beszél róla ez, vagy amaz uram, kereken ki merem mondani, hogy főügyész csak a város ügyeit értő, község embere, és így praetendens conpossessor ivadékbeli nem lehet; mert tapasztaljuk, hogy lehet beszélni helyben, casinóban, egyletekben annyit a mennyit tetszik; de azért főczél, hogy a főügyész, kire a város activ és passiv pereit vitelére tartozik, község embere legyen; magyarul kimondva, ne conpossessor ivadék, ki a város ellen, mint tapasztaljuk, pert is kezdhethet. És ezt a tételt polgártársaimnak lelkére kötöm. Ne bizzátok magyarul mondva: ebre a hájat, farkasra a nyáját!

Az alügyészi hivatalt azért tartom mulhatlanul felállítandónak 300 frt fizetéssel, mert erre különösen az árva ügyek vezetése lenne bizandó.

8-ör. Számvevői hivatal. Ugy tapasztaltam 30 éves hivataloskodásom alatt, hogy ez egyik legfontosabb hivatal, melynek erélyes eljárásától függ a számadások évenkénti, és kellő időben törtéendő megvizsgálása. Vizsgálni számadást lehet egy év alatt bármennyit; de érdemileg pontról pontra megvizsgálni, helyes és elfogadható észrevételeket tenni, nem minden számvevőtől várható; én tekintve a n.-kőrösi számadások halmazát, melyek számát itt azért nem számlálom el, mert cikkem értelmes, és dolgot értő emberekhez van intézve, ha tehát meggondoljuk azt, hogy a számvevő, főpénztári, adópénztári, gyámi, törlesztési, takarékpénztári, magán gyámi, községi adó pénztári számadásokat kötelek megvizsgálni, adókiivetésnél segédkezni, számlákat vizsgálni, és minden hozzá utasított ügyekben eljárni; ha mind ezt meggondolja, és érti is, mi az a számvevői hivatal, az velem egyet fog érteni; hogy egy főszámvevő, és egy alszámvevő kivántatik, az első fizetése szerintem 600, az alszámvevő fizetése 500 forintban lenne megállapítandó. Mondják némelyek, kik ezen véleményezésemet parasztrice olvasva, ráolvassák; eddig is egy volt, minek már ebből is kettő, az ily fratereknek a kezébe én megvizsgálás végett csak egy évi takarékpénztári, vagy adószámadást óhajtanék adni, majd ha meglátnák az adópénztári számadás és napló halmazát, majd ha azt tételenként, laponként, és összevetten kimutatva kellene előterjeszteniök, elfogadható észrevételekkel ellátniök, megtanulnák, mi a számvevői hivatal, kinek eljárása és helyes észrevételeitől függ, hogy a városnak ezekre menő kiadásai megkiméltessenek.

9-er. Város főorvosi, alorvosi és mérnöki hivatalai szaktudományos képzettséget feltételezván, ezek szerintem megújítás alá nem vonhatók; ha azonban úgy tetszik a közönségnek, hogy ezen hivatalok is restauráltassanak, az esetben a főorvosi fizetését 500 forintban, az alorvos fizetését 400 forintban, a mérnök fizetését szinte 400 forintban véleményezem megállapítandóknak, mert ezen hivatalok ezt csak tiszteletdíjjul huzzák, magán úton elég fizetést szerezhetnek.

TÁRCZA.

Első ibolyám.

Szép tavasz volt, új élettől
Duzzadt a természet, —
Ifjúságod szép tavaszán
Látalak meg téged.

Csábítóan esalogatott
Bibor ajkad hangja,
Szemed igézőn pillantott
— Én lettem a rabja.

S mintha lánczra volnék verve,
Menekülni vágyom;
S mégis, hogyha elbocsájtánál,
Az lenne halálom. *Ariel.*

A becsületes emberek.

— Egy kis malicia. —

Motto: I am myself indifferent honest; but yet I could accuse me of such things that it were better my mother had not borne me. *Hamlet III. felv. I. jelenet.*

Oh, milyen kevés van! férfiak közt csak elvétve akad, nők közt csak elvétve is kivételesen, s mégis milyen keveset nem tartunk annak. Vagy nem volna igazam? lássuk:

Életét állítólag a közügynek szenteli, tagja különféle bizottságoknak név szerint, de közügyben,

bizottságban csak azért vesz részt, hogy neve ott tündököljön a nemzet valódi napszamosaié között. Ha nincs kilátása reá, hogy ketten-hárman megbámulják, s nem lehet feltűnni, székelhet a bizottság itéletnapig, az ő orezájában ugyan nem fog gyönyörködni. Főgyönyöre izgágát okozni, s ha nem kapaszkodhatik lényegesbe, a mi felületességének amúgy sincs inyére, belevágja körmeit a lényegtelenbe, a melyhez különben a nagy többség is jobban ért. Így összezavar portiót árendával s az éles látás, alapos ismeret hírébe jut, s egy-két csetepata után a gyönyörű mákvirágoknál vezérré in spe küzdi fel magát, természetesen, mert nem mindenki bír a kolompos kos rendeltetésével, s egy ilyen mégis csak kell minden nyáj birkának.

Veszedelemesebb faja állását nemesak a maga részére zsákmányolja ki, hanem uszályhordozói javára is. Ennek hivatalal, annak igérettel kedveskedik, s le tud kenyerezni mindenkit, a ki nem tudja oly jól adni az önzetlent, mint ő. Hibái vannak, ezt mindenki elismeri, ilyenek a nyakaság, egy kis elbizottság s a nagyúri góg, de vannak erényei is, a melyeket nem szükséges elosorolni, mert azokban senki sem kételkedik. Kinek is jutna eszébe ezeket firtatni, ha nem érzi magát olyan tizenhárompróbás „integer vir“-nek, mint a megcsodált? Nem is mondhatjuk, hogy lopott, rabolt, ölt, vagy gyilkolt, azt sem, hogy csalárd eljárással másokat tönkre tett, de ha mélyebben vizsgáljuk jellemét, azt találjuk, hogy lefelé hódol, felfelé bókol, szóval, hogy komédiát játszik, s illusztrálja a mondást: life is a joke, and all things show it.

Vannak olyanok is, a kik megölik Caesart,

mert a koronára vágyik. Ily hatalmas ellenfél ellen egy nem mer fellépni, s azért bűntársakat keres, összeesküvést forral, s mikor huszad, vagy harminczadmagával érzi magát a Capitoliumon, adott jelre megrohanja egyesült erővel áldozatát, számtalan tördőfessel véget vet életének, vagy jól megérdemlett hirnevének. Vezetőjük rendszerint valami Brutus, a kit Caesar esztelenül keblén melengtetett, a helyett, hogy megfojtotta volna, mielőtt egyet sziszzenhetett volna. Az orvul megtámadott hős megutálja a gyalázatos üzelmet, s mint tönkre silányított nagyság a visszavonulás köpenyébe burkolózik, hogy helyét a szétfutott gyáva merénylők helyett még gyávább, de ravaszabb gazok foglalják el, s csakhamar találkozik Antonius, a ki Brutust kikiáltja becsületes embernek.

Eltérnek a nézetek a felett, ha valjon Caesart becsületes embernek, vagy gazembernek kell-e inkább tartani? azt mondják, hogy a történet így is itél, úgy is itél. A történet azonban nem itél sehogysem, hanem itélnék azok az emberek, a kik a történetet írják s olvassák, s hogy ezek mind becsületes emberek volnának, azt nem lehet épen mondani, valamint az ellenkezőt sem. Caesar nagy ember volt nyavalyatorése daczára, s azért hibái is nagyok, erényei is nagyok; nem kell minden-kiben Cincinnatust, vagy Aristidest várni s a közpályától visszalépő visszavonulásával ép oly hibát követhet el, ha reá szükség van, mint az a ki magát számüzeti, mert egy ostoba rüpök nem állhatja.

Áttérjek a nőkre? csaknem azt mondom: muljék el előlem e keserű pohár! a szív nem lehet bol-

10-er. A város egy lovas, és egy gyalog csendbiztos, szinte a Tanács által lenne véleményem szerint megválasztandó; de ha ezt is a képviselőtestület választja meg, legyen úgy, ellene nincs kifogásom, de a lovas csendbiztosnak 600, gyalog csendbiztosnak 400 frt tisztas fizetés lenne; értvén, hogy én ide is, valamint egy 600 frttal ellátandó erdőfelügyelői állomásra, practicus és tudományosan nevelt embereket, nem szegről végről szedett inpracticus dilettánsokat véleményezek megválasztatni. Szóval legyen az egész magistratus képesség, erkölcsiség tekintetében olyan, melyre mind a város büszke lehessen, mind a felsőbb hely előtt tekintélyel bírasson.

Nagy Gáspár,
hites ügyvéd.

Mi történt a színházban?

Dicséretet érdemelnek azok, kik minden önzés nélkül csoportosulnak valamely czél körül, hogy a rendelkezésükre álló tevékenységi körben, ha nem mint parancsoló és hangadó vezetők, mint engedelmes és hallgató közharcosok munkálkodjanak. Ennélfogva dicséretet érdemel azon több kecskeméti tanár is, ki vasárnapon este a szegedi árvizkárosultak javára hangversenyt rendezett. Olyan rendszeres és a renchez a pedanteriáig szokott emberekkel, mint a tanárok, természetesen elvéve sem akad szabályellenesség, engedtlenség, s ennél fogva hiányzik felléptükben az a lelkes verseny, mely a műkedvelők előadását sokakra nézve tühretelenné teszi. A tanár rendszerint komoly ember, s ha hegedűt vesz kezébe épen oly buzgalommal játszik otthon, mint nyilvánosan, s ha a közönség előtt zongorához ül, semmivel sem teszi nagyobb immelámmal, mint otthon tenné. A taps ítéletét nem változtatja meg, mert bár jól esik neki, nagyon jól tudja, hogy ezzel nem szabad a szép és jó kérdést eldönteni. Élénkebbé, s változatosabbá teszi a hangversenyt a nők fellépése, s bátran hozzátehetjük érdekesebbé is. Talán annak tulajdonítandó nagy részben az a részvétlenség, melyet a közönség tanúsított, hogy nők a terv szerint nem voltak felvéve. Ennélfogva csak élénk örömdüvözlettel fogadtathatott az előadás első részének végén annak kijelentése, hogy Horváth Fábrián urat Predics Jolán kisasszony fogja a kíséretben helyettesíteni.

Az énekhar Kölesey „Hymnus“-át, magyar népdalokat s Lachnertől való „Csatadalt“-t énekelte, azzal a pontossággal, melyet értelmessé mivelt emberektől várni szoktunk. Hornyik József úr „A szegedi menyasszony márczius 12-én“ című költeményét szavalta el; a menyasszony menyegzőjét már az égben ülte meg. Szegeddél s annak sorsával foglalkozott dr. Szemák István úr felolvasása is, melynek nyelvezete azonban itt-ott keresettebb kelleténél, s második részében nem marad egészen a tárgy közelében. Holosnyay Ambrus úr Horváth Fábrián úr egy „Magándal“-át énekelte, s Horváth úr Predics László úrral előbb Lickl „Elegiá“-ját, utóbb egyedül a „Fóti dal“-ra irt Villmerstől való ábrándot zongorázta el. Predics László úr Beriot 8-ik concerto-ját és Huber Károly több magyar népdalok fölött irt változatait hegedülte el; kísérelje a zongorán Predics Jolán kisasszony volt. Hogy a közönség tapsolt is, újrázott is, éljenezett is, azt tán mondanunk sem kell, valamint azt sem, hogy kielégítve távozott.

dog nő nélkül, s semmi sem teheti oly boldogtalanná, mint a nő. Ki hinné, hogy a ki szerelmének feláldoz hirt, nevet, becsületet, vérig tud kinoszni apró-cseprő túsúrásaival, képes megcsalni azt, a kit mosolygva igéző tekintetével csak az imént csábitott el, s tett szabad férfitől rabszolgává, mert jött egy igazibb, a kit megint cserben fog hagyni, s így tovább, mindaddig mig valóban az igazi meg nem érkezik. Ettől aztán eltűr bántást, ütleget, s a megaláztatás minden egyéb nemét, megbocsátja neki a hazaárlást, apagyilkosságot, mindent, csak egyet nem! ha a saját édes gyermekét öli meg. Mert a ki ezt is megbocsátja, az már nem nő, hanem hiéna, s fájdalom ilyen is van.

De ezek általánosságok, tanulságosabbak a részletek. Valamely családban három nő van: a mama és két felnőtt, eladó leánya. Az egyik beteges, ez a mama kedvence, a másik egészséges, ez a hamupipőke. A hamupipőke nagyon keveset beszél a mamával, annál többet másokkal, s így bizonyos mértékben világ- és emberismeretet szerez. Csakhamar rájő, hogy nem mind arany a mi fénylik, hogy a mama egyet más eltitkol előtte, a mit a kedvencezel közölni szokott, hogy a mama neki nem mindig mond igazat, hogy a kedvencez a mamát követi, s azért himezés-hámozás nélkül szemébe mondja, hogy hazudott, ha rajta érte. Reá szegényre csak leánytársai biztak titkot, a mama sohasem, s minthogy azokat azért szokták a leányok elbeszélni, hogy legyen mit elmondaniok, persze mindig „titoktartás“ kikötése mellett, egyébként pedig e titkok köztudomású dolgok, sohasem volt reá szüksége, hogy a titok megőrzése végett

ÚJDONSÁGOK.

— **Vetéseink és szántóföldeink** nagy része víz alatt áll, tehát mi is vizkárosultak vagyunk. Valaki azon elkeseredés-szülte kifakadást tette, hogy rosszabb sorsunk van, mint szegedi testvéreinknek; mert minket is tönkre tesz a víz, s rajtunk nem segít senki. Ez ugyan túlzott és csak a szomorú jövő feletti aggodalomból származott nyilatkozat; de mindenestre szomorúan illusztrálja gazdasági viszonyainkat, s az adó-hátralékok és adóelengedések iránti máltányos intézkedések mielőbbi megtételét követeli.

— **Az osztrák államvasút** menetrendjében május 15-től kezdve — midőn már a Szegeddeli közlekedés is megnyílik — változás fog történni. Ezzel egyszerűsödnek a postajáratok ideje is megváltozik. Ugyannál a Budapest felől jövő postamenetek dél-előtt és este egy órával előbb, a Szeged felől jövők pedig egy órával később érkeznek, mint eddig. Ezzel egyidejűleg azon szokás, hogy a postahivatal d. u. 3—4. zárva volt, a főnök intézkedése folytán megszűnt, s a feladás 2—6 óráig akadálytalanul történhetik. A d. u. 5 óráig feladott levelek Budapest felé még az nap továbbittatnak. Örömmel hozzuk ezt a közönség tudomására, mert e czélszerű és a közönség érdekében tett intézkedés sok hiányon és felmerült panason fog segíteni, s nagyobb kényelmet fog nyújtani a közönségnek.

— **Szeged javára** több kecskeméti tanár által május hónap 4-én a színházban rendezett hangverseny alkalmával befolyt jegyekért 137 frt 50 kr.; fölülfizetésekben 10 frt 50 kr.; tehát összesen 148 frt 30 kr. Levonva ebből a költségeket: 37 frt 30 krt, a tiszta jövedelem lett 111 frt, mely összeg hivatalos úton a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumhoz czélra fordítás végett beküldetett. Fölülfizettek: Bleyer László 1 frt, Illésházy János 1 frt, Lovass János 80 kr, Nagy Ferencz 5 frt, dr. Pollák Ede 1 frt, N. N. 1 frt, C. D. 1 frt, özv. Kovács Lászlóné asszonyság az őt illető két zártszéket eladhatás végett a rendezőségnek fölajánlotta.

— **A községi polgári leányiskola** növendékei és tantestülete együttesen 46 frt és 92 krt adományoztak a szegedi vizkárosultak részére; ezen összeg rendeltetési helyére való juttatás végett még f. évi márczius 18-án átadott a városi hatóságnak. A közs. elemi iskolák pedig május hó 8-ikáig a következő összegeket küldték meg Páthy Károly igazgató úrhoz ugyancsak a szegedi vizkárosultak részére: 1) Klauber János osztálya 1 frt 60 krt; 2) Fleischer Ignác oszt. 2 frt; 3) Szalai Pálné oszt. 2 frt 12 krt; 4) Szalai Pálné 1 frt; 5) Tóth István oszt. 1 frt 69 krt; 6) V. Kiss József oszt. 3 frt 5 krt; 7) Faragó Sándor oszt. 82 krt; 8) Faragó Sándor 1 frt; 9) Schäfer Éliás oszt. 4 frt 6 krt; 10) Hirsch Mór oszt. 3 frt 64 krt; 11) Bertalan Péterné oszt. 1 frt 75 krt; 12) Bátky Károly oszt. 5 frt; 13) Kiss Elek oszt. 2 frt 48 krt 14) Sárközy István oszt. 3 frt 54 krt; 15) id. Gömör Mihály oszt. 74 krt; 16) Balla István oszt. 5 frt 61 krt; 17) özv. Molnár Józsefné oszt. 4 frt; 18) Dékány Lajos oszt. 1 frt; összesen 45 frt 10 kr. Ezen 45 frt 10 kr. a „Néptanítók Lapja“ útján fog rendeltetési helyére küldetni.

— **Az első magyar biztosító-társaság** 21-ik évi rendes közgyűlésén felolvasott jelentéséből érdemesnek találjuk kiemelni a következőket. A

hazudjon. S így nem is igen szokott hozzá. (Valódi titkát a nő sohasem szokta elbeszélni még legkedvesebb barátjának sem.) Szóval a hamupipőke nem szokásos hazudozó, de kontárkodik e gyalázatos mesterségben.

Most két férfi helyett csak egy lép a családba „komoly szándékkal.“ Ha kettő lépne be, természetesen elfogadható, a mama nem avatkoznék a dologba, mert öröme egyelőre sokkal nagyobb, semhogy a két férfit jobban szemügyre venni ráérne. De mivel a családot csak egy szerencsétlente látogatásával, a kinek szívét a mindig merengő hamupipőke elvarázslá, a mama tökéletesen abban a hiszemben van, hogy e diadalt a kedvencez aratta. Hogy is ne? rendszerint azzal tréfálkozik, s a másikkal csak néhanapján vált szót, a mi megint nagyon természetes, mert a hamupipőkének mindenre kell gondolnia, csak a férjhezmenetelre nem. Majd ha a kedvencez férjhez ment, s a pénztárban megint lesz min venni kiházasítást, akkor majd a hamupipőke is férjhez mehet. Addig le kell dolgoznia mindazon kiadásokat, a melyekbe az östestvére neveltetése került, a ki énekelni, zongorázni tanult, táncziskolába járt és bálózott, mig mindezekre a hamupipőkében részint nem volt tehetség, részint a kedvencez elbeszélései után gyönyörködött. Hiszen a kedvenceznek oly jó szive van, hogy fürdői élményeit is el szokta beszélni, s ha valahonnan visszajön, akár messziről, akár közlőrl, mindig hoz valami kis emléket a hamupipőkének, a ki jóllehet hetenként kétszer kerüli meg a piacot, soha sem tud egyébbel kedveskedni, mint egy-egy törődött almával, vagy körtével. Ennek a leánynak nincs

társaság főnnállása óta tűz-, szállítmányi és jégkárókért, valamint halálesetek- és esedékessé vált kiházasítási tökéért kifizetett összesen készpénzben 55.616,000 forintot. A tartaléktöke szaporítottat 11.374,000 frttal. Ott, hol valamely hazafiú, közhasznú, vagy jótékony czél, egyesek és intézetek hozzájárulását igénybe vette, a társaság adakozásaival növekedő erejéhez képest mindig adományozott, úgy hogy főnnállása óta emberbaráti czélokra nyújtott jótékonyasága túlhaladja a 100,000 frtot. A legközelebbi multból a következő esetek említettnek föl: Miskolcz városának az árviz által sújtott szerencsétlenség alkalmából 8000 frtot; a most szerencsétlenül tönkrejutott Szeged és vidéke segélyezésére 25,000 frtot. Az országban történő tüzesetek alkalmából szerencsétlenül járt tűzoltók, esetleg családjaik segélyezésére alapítványképen 10,000 frtot. A magyar tudományos akadémiának 10,000 frtot adott. Az igazgatói jelentés a kedvező anyagi helyzetnél még értékesebbnek jelezte azon általános elismert jóhírnevet és bizalmat, melyet a társaság a biztosító közönség irányában úgy a hazában, mint a külföldön tanúsított eljárásával megszerzett. A társaság ügynökeinek száma 3734; tisztviselőinek száma 198. Csak örvendenünk lehet, hogy hazánk is bir a biztosítás terén életre valóknak bizonyult hatalmas és jó hírnévre vergődött intézetet.

— **Jótékony czélú előadásainknál** a rendezőség újabb időben a rendes színházi áraknál olcsóbb belépti-jegyeket szolgáltat ki. Mi az olcsóságnak vagyunk ugyan barátjai, de nem helyes elhatározás ezen eljárást főleg akkor, ha mint a két nőgyelet által rendezett hangversenynél, semmi ok sincs attól tartani, hogy a jegyek elkelní nem fognak. Páhollyainknak ily alkalmakkor köztudomásúlag állandó közönsége van, még pedig oly mértékben, hogy kellő mennyiségű páhollyal nem is rendelkezünk. Attól sem kell tartani nézetünk szerint, hogy a zártszékek üresen maradnak, mert az orchester rendszerint ülőhelyekké alakítandó át a tömeges jelentkező folytán. Azt hisszük, hogy ez az árleszállítás teljesen felesleges.

— **Éjjeli betöréssel párosult tolvajság.** F. hó 9-én éjjel Tormássy Józsefnek a piacon levő mézszárszékét feltörték s abból egy mázsa húst elloptak. A mily vakmerőség a piacz közepén ilyet megkísérteni, ép oly megfoghatatlan a rendőrség vigyázatlansága. A kegyesrendiek Mária-kápolna mellett lévő majorhelyiségéből pedig hétfőn virradóra két hámos lovat loptak el. A betörés a nádfedélzetten át történt s a nyomozás eddigelé még eredményre nem vezetett. Mikre lehet akkor kilátásunk a meszszebb eső városrészekben, kivált ha anyagi viszonyaink még kedvezőtlenebbekké válnak!

IRODALOM.

— A Petőfi társaság havi közlönyének a „Koszorú“-nak áprilisi füzete megjelent. Gobbi Henrik gyűjteményeiből Liszt Ferencz kéziratának sikerültnek látszó facsimile-jét és Liszt Ferencznek arczképét hozza. Amaz a „Magyarország és a Nagyvilág“-ban is megjelent, emez országszerte ismeretes. Gróf Zichy Géza Liszt Ferenczhez irt költeményét hozza, s Ábrányi Emilnek ugyanerről irt cikkét. Tolnai Lajos „A kapuvári kastély“ című rajzai,

semmi szive, semmi kedélye, semmi fogékonysága a jó és nemes iránt, s ezt a szegény mamának minden tanítótól, mestertől kell hallania; el is mondja naponként egynehányszor a leánynak, de akármennyit iparkodik is „nevelni“, — nincs semmi látszata. Hja azok a tanítók és mesterek is becsületes emberek!

A mama azonban csakhamar rájő, hogy az idegen a hamupipőkét keresi. Az agió egyre leszáll, s a cikk csakhamar al pari áll. Egy-két nap mulva parin alul van. De az ily árfolyam nagyon ingadozó. A mama pousser-álja a kedvencez miatt, s a kedvencez maga miatt. Közben közben a papa is segít. De hasztalan minden „mine“ és „contemmine“, az egyszer valóban „becsületes ember“-re bukkantak, s solid papirosokkal nem lehet játszani a börzén. Az ügy komoly fordulatot vesz, mert az idegen megkéri a hamupipőke kezét, és a mama, a papa és a kedvenceznek ez ellenében elkövetett minden nemű intrigue-ain diadalmaskodik. Meg is secálják mig az igent kimondják, s még jobban, mire az esküvőt kitűzik, őt is és a szegény hamupipőkét is. Mondják még többet? minek?

„A mi engem illet, én érdekel nélkül vagyok becsületes; s mégis oly dolgokkal vádolhatnám magamat, hogy jobb volna, ha anyám nem szült volna: nagyon dölyfös, boszuálló, nagyravagyó vagyok, több bünnel tagjaimban, semhogy azt mind elgondolhatnám, képzeletemben megalkothatnám, vagy elegendő időm volna hozzá, hogy megvalósítsam“, — s azért — „menj zárdába Ophelia.“

Effendi.

Komócsy Józsefnek három „A esalódás dalaiból“ című verselménye van benne. György Aladár anjoukori festészetünkről ír. Balázs Sándor „A házi gyógyszer vagy hogy csinálhat a bős asszony egy bölcsesézből is barbárt?“ című alatt beszéli el egy tanár házassági bajait. Lauka Gusztáv Vahot Imre életéből szolgál adatokkal, s dr. Wagner Lajos Petőfi eseh fordítói működésének eredményét bírálhatja. Az irodalmi szemle nagyobbára újabb szépirodalmi termékek ismertetésével és bírálatával foglalkozik. A Rautmann Frigyesnél valóban csinos kiállításban megjelenő „Koszorú“ ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt; a negyedik füzet ára 80 kr.

Sub rosa üzenet.

3. Schaffranek Mihály huszár-kapitány úrnak Schiden. A küldött 5 frt. egész évi előfizetési díj javára iratott; esetleges lakváltoztatást bejelenteni kérünk.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1879. május 9.

Tisztabúza hektolit.	76—80 kl.	6.18 któl	6.82 krig.
Elegy „	73—75 „	4.06 „	4.55 „
Rozs „	70—72 „	3.74 „	4.06 „
Árpa „	60—62 „	3.25 „	3.58 „
Zab „	38—40 „	2.28 „	2.60 „
Kukoricza „	70—72 „	3.25 „	4.06 „
Köles „		3.52 „	4.06 „
Burgonya „		80 „	1.20 „

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR. *)

T. Gegus Dániel úrnak.

Köszönöm t. uraságnak azon figyelmét, hogy az ellenem bírói eljárás végett tett felterjesztés mását a „Kecskefény Lapok“ban közölte, — legalább most már tájékozhatom magamat, hogy egy gyenge lázítással, két rendbeli rágalmazással és avval volnék vádolva, — ha ugyan felterjesztését jól fogtam föl, — hogy még t. uraságra hivattal való visszaélést is fogtam volna. Ugyanazon jóakarattal talán még egy kis felség-, vagy hazaárulást, vagy mit tudom mit is kiszoríthatott volna.

A felterjesztés tartalmáról most egészen hallgathatnék is, a mennyiben az ügyis bírói vizsgálat tárgyát fogja képezni, de annak előlegesen is kimutatására, hogy t. uraságod felterjesztésében a tényállást a valóságnak mennyire megfelelően adta elő, s némileg a t. közönség tájékoztatására is, — határozottan tiltakozva az ellen, mintha ezt izgatásra, népszerűség, és hatásvadászatra számítólagnem, nem levén ezekre egyáltalán semmi szükségem, — nem mulaszthatom el, hogy némely észrevételeket tegyek. — Hivatkozok felterjesztésében, hogy április hó 23-ig a tárgyalásoknál a legkisebb szóváltás vagy surlódás sem történt, sem a felek, sem a bizottság tagjai között! Hát ugyan, ha bátorodom kérdeni, ugyanazon hó 22-ik napján K. F. kinevezett bizottsági rendes tag mi okból akart távozni a tárgyalás vége előtt?! Hát a „Kecskefény“ szerkesztőjével történt eset, melyet önmaga is beösmert, mit vétett? — Hát a sok „tessék felebbezni“

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

szóval elutasított felek mit szólanának ehhez?! Tagadom, hogy az uraságod felterjesztésében foglalt azon állítás, mintha én április 24-én délután azon kijelentéssel foglaltam volna helyet, miszerint nekem sok dolgom lenne, a valóságnak megfelel: én a kiutasítás előtt minden szó nélkül foglaltam el helyemet, s csak a klasszikus: „nagyságos úr van-e dolga otthon“ megszólítás után tettem megjegyzéseimet. — Készséggel beismerem, hogy fogalmazása annyiban nem egészen helytelenül van összeállítva, a mennyiben az egész városban elégtelenséget szült eljárás odiumát a bizottsági tagokra akarja háritani, úgy gondolom azonban, hogy a városi közgyűlés által kinevezett bizottsági tagok azt nagyon szépen megköszönik, de egyáltalán nem kérnek belőle.

Egyébiránt a köztünk fennforgó ügy t. úr felterjesztése folytán bírói eljárás tárgyát képezvén, többet mondanom fölösleges; mindössze annyit akarok még megjegyezni, hogy a t. uraságod által ellenem emelt famosus felterjesztésben részletesen előadott vádaknak majd a maga helyén és idején állók elibök.

Kecskefényen, 1879. május 9.

Molnár János, gyógyszerész.

Lakás változtatás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint

ügyvédi irodámat

folyó évi május hó 1-én Buttinger Antal úr házába (Budai-nagy-útcza) tettem át. Tisztelettel

Szemző Sándor,

köz- és váltó-ügyvéd.

77 (1—1)

H I R D E T É S E K.

Meghívás.

A kecskeméti „József-gözmalom“ részvénytársulat 1879-ik évi május hó 22-én d. e. 10 órakor saját helyiségében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

A tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletéről.
- 2) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyoni-mérleg és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
- 3) A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
- 4) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság felmentése.
- 5) Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
- 6) Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. § értelmében netalán benyújtandó indítványok.
- 7) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése. Egyidejűleg értesítettnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.

Kecskefény, 1879. máj. 8.

Az igazgatóság.

74 (1—1)

Birtok-eladás.

Özveggy Szigeti Waga Jánosné szül. Mészáros Mária tulajdonát képező pusztá-orgoványi mintegy 30 hold kiosztott föld és 136 forint közös legelő utáni illetőség és legeltetési jog — kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal Nagy-Körösön. 70 (3—2)

73 (8—1) A MATTONI-féle

GISSHÜBLI

legtisztább lúgos tartalmú savanyúvíz

orvosok részéről a légzőszervek, valamint a gyomor és húgyhólyag bajaiban használandó legjobb gyógyszernek, nemkülönb a nap akármely szakában ichtató italnak ajánljatik.

Giesshübl digestives és pectorales pastillek, gyomorbaajok és köhögés ellen.

Mattoni Henrik, Karlsbadban.

Kaphatók gyógyszer-tár- és ásványvíz-kereskedésekben.

Anatherin- szájvíz

Dr. POPP J. G.-tól cs. k. udvari fogorvos Bécs, Stadt, Bognergasse 2.

Minden más fogvizeknek eleibe teendő mint óvszer a fog- és szájbetegségek ellen, a fogak korhadása és ingóvá válása ellen, kellemes íz- és szaggal, a foghúst erősíti s mint hasonlíthatlan fogtisztító szer szolgál.

Hogy ezen közkeveltségű s nélkülözhetlenné vált készítmény minden körök által megszereshető legyen, különböző nagyságú palackokban van, és pedig 1 nagy palack 1 frt. 40 krral, 1 közepes palack 1 frttal és egy kis palack 50 krral.

ANATHERIN-FOGPASTA. a fogak tisztítása- és épentartására, a kellemetlen bűz és a fogkő elhárítására. Ára egy üveg szelencének 1 frt. 22 kr.

Dr. POPP ILLATOS FOGPASTÁJA. a legkiválóbb szer a szájüreget és fogak ápolása és fentartására. Ára darabonként 35 kr.

NÖVENYI FOGPOR. tisztítja a fogakat, eltávolítja a fogkövet s a fogmáz nyér fehérségében. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. POPP FOG-ÓLMA a lukas fogak önkitaltására. ILLATOS NÖVENYI SZAPPANOK, az arcbőr szépítése és javítására, s minden bőrtisztítatlanság ellen jónak bizonyult, lepecsételt eredeti csomagokban 30 krral.

Szives tudomásul!

A hamisítástól oltalmazás végett figyelmeztetik a t. cz. közönség, miszerint az Anatherin szájvíz minden palackjának a nyaka védjeggyel van ellátva, (Hygea és az anatherin készítmények czéje) valamint azonfelül még minden palack egy külborítékkal van ellátva, mely világos víznyomatban a birodalmi sást és a czéget tartalmazza.

Kapható: Kecskefényen Molnár János, Nagy-Körösön Schefesik M. és Tarkay C. r., Czepléden Persay A., Félégyházán Hoffer A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszer-tárban.

2078. szám. 1879.

Hirdetmény.

Bogyó Terézia és Szabó István

névén eddigelé fenállott, s jelenleg t. Papp Györgyné asszony 5-ik tized 5-ik szám alatti házában levő zálogüzlet hivatalból beszüntettévé, — felhívatik a nagy közönség, hogy a mennyiben ezen üzletben bármi néven nevezendő zálogtárgyaik volnának, azokat folyó évi május hónap 25-ik napjáig kiváltani igyekezzenek, mert azon túl, minden ki nem váltott zálogtárgya a hivatal által ugyancsak május hó 26-ik és következő napjaira kitűzött nyilvános árverésen el fognak adatni, s tulajdonosok csak a vételári felesleg kiadására tarthatnak igényt.

Kelt Kecskefényen, 1879. évi április hó 22-én.

A rendőrkapitányi hivatal által.

71 (3—2)

Nyomatott Kecskefényen, Tóth Lászlónál. 1879.

Birtok-eladás.

A lajosmizse és félbene pusztai 992. sz. telekjegyzőkönyvben A + $\frac{17\frac{3}{4}}{1\frac{1}{2}}\frac{2}{8}$ hrzi sz. alatt felvett, 33 hold 1016 négyszöglet tevő földbirtok,

szabad kézből örökáron eladó.

A fekvőség áll legnagyobb részben szántóból, továbbá legelőből és két erdőből mintegy 4000 szál fával.

A fekvőség szomszédai Pál Deák István és Sisa József. Értekezhetni lehet a föltételek iránt aolirott teljhatalmú megbízottnál Jászberényben, személyesen vagy levél útján. Jászberény, 1879. április 20.

Pásztor Ferencz,

66 (2—2)

köz- és váltó-ügyvéd.

Üzlet-helyiség változtatás.

Van szerencsém a t. cz. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint arany- és ezüst-árú üzletemet a Kovács Sándor-féle házból

a reform. egyház bazárépületébe

helyeztem át, s a legzezszerűbben berendeztem, úgy, hogy nállam mindennemű arany- és ezüst-készlet a legújabb minták szerint feltalálható. Megrendelések gyorsan készítettnek. Nagyobb vásárlásoknál részletfizetés is elfogadatik. — Minden e szakba vágó czikk újért becsérletetik avagy beváltatik. Kijavítások gyorsan és pontosan s jutányos árárt készítettnek.

30 (12—12)

Schubert Antal, arany- és ezüst-ékszerész.

Hirdetmény.

Fórián Károly közhírré teszi, hogy folyó május hó 20-án reggel 9 órakor kezdve a vásártér melletti Böhm-féle majorban méneses lovai árverésen eladatnak; az azt követő napon pedig 1-ső tized 204-ik sz. a. levő saját udvarán minden a mezői gazdasághoz szükséges eszközei, gépei szintén árverésen eladatnak; nemkülönb közhírré teszi, hogy ágasegyházi birtokán nagyobb mennyiségű nád és fekete-nyár tűzifa eladó.

75 (2—1)

Fórián Károly.

Fürdő-megnyitás.

A Mária-város alatti

fürdőház

f. évi május hó 11-én megnyitattik.

A fürdő-közönség kényelmére kocsik a nagy-templom-téren állanak.

Bérleni lehet **Bleyer László** és **Fehér Márton** urak kereskedésében és a bérlőnél. Kecskefény, 1879. május 8.

Spieler László,

76 (1—1)

bérlő.